Sulh Ceza Kararı Yok Sayılamaz

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay Ceza Genel Kurulu	08.04.2026	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/577	2026/211	CMK 172, 173, 223/7, 234/2, 271/4, 309

ÖZET

Küçük mağdurun zorunlu vekiline tebliğ edilen takipsizlik kararını, mağdurun sonraki itirazı üzerine kaldıran kesin sulh ceza hâkimliği kararı istinafta yok hükmünde sayılamaz; hukuka aykırıysa durma kararı verilip kanun yararına bozma yolu işletilmelidir.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/kesin-sulh-ceza-karari-yok-sayilamaz-cgk-2026-211/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Ceza Genel Kurulu 2025/577 E. , 2026/211 K.

"İçtihat Metni"

KARARI VEREN

YARGITAY DAİRESİ : 8. Ceza Dairesi

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 962-1481

I. HUKUKÎ SÜREÇ

Tehdit, kasten yaralama ve kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçlarından suça sürüklenen çocuğun 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 223/2-e maddesi uyarınca beraatine; kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçundan sanıkların 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 109/2, 109/3-b-f, 62/1 ve 53. maddeleri uyarınca 6 yıl 8 ay hapis cezası ile cezalandırılmalarına, hak yoksunluğuna ve sanık ...'ın cezasının TCK'nın 58. maddesi uyarınca mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektirilmesine ilişkin Turgutlu 4. Asliye Ceza Mahkemesince verilen 07.02.2020 tarihli ve 275-218 sayılı hükümlerin, sanık ... müdafii, sanık ... ve katılan vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 15. Ceza Dairesince 17.05.2022 tarih ve 183-937 sayı ile İlk Derece Mahkemesi hükümlerinin kaldırılarak yerine "...Her ne kadar sanıklar ... ve ... ile

suça sürüklenen çocuk ... hakkında kişiyi hürriyetinden yoksun kılma, kasten yaralama ve tehdit suçlarından cezalandırılmaları için kamu davası açılmış ise de Turgutlu Cumhuriyet Başsavcılığının 28.11.2014 tarih, 2014/6558 soruşturma ve 2014/4945 karar sayılı kovuşturmaya yer olmadığına dair kararın katılan mağdur vekiline usulüne uygun olarak tebliğ edildiği ve süresi içinde bu karara itiraz edilmemesi nedeniyle olayla ilgili olarak verilen kovuşturmaya yer olmadığına dair kararın hukuken kesinleştiğinin kabulünün zorunlu olduğu ve bu hâlde kesin hükümle sonuçlanmış bir soruşturma olması nedeniyle bilahare iddianameye konu edilerek sanıklar ve SSÇ hakkında katılan mağdura yönelik kişiyi hürriyetinden yoksun kılma, kasten yaralama ve tehdit suçlarından açılan kamu davasının CMK'nın 223/7. maddesi gereğince reddine..." ibaresinin eklenmesi suretiyle hükümlerin düzeltilerek istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

Bu kararın katılan vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 8. Ceza Dairesince 26.03.2024 tarih ve 3628-2754 sayı ile;

"A. Sanıklar ... ve ... hakkında kurulan hükümler yönünden

...Her ne kadar olay tarihi itibarıyla henüz on sekiz yaşını doldurmayan mağdur için görevlendirilen zorunlu vekile kovuşturmaya yer olmadığı kararı tebliğ edilmiş ve vekil tarafından ilgili karara 5271 sayılı Kanun'un 173 üncü maddesi uyarınca itiraz edilmemiş ise de aynı Kanun'un 172 nci maddesinde kovuşturmaya yer olmadığına dair kararın suçtan zarar görene bildirileceğinin düzenlenmiş olması, 5271 sayılı Kanun'un 234 üncü maddesinde mağdura, Cumhuriyet savcısının, kovuşturmaya yer olmadığı yönündeki kararına kanunda yazılı usule göre itiraz hakkını kullanma hakkının tanınması, mağdur ile zorunlu vekil arasındaki ilişkinin yapısı, Anayasal hak arama hürriyeti ile bireylerin yargı ya da idari makamlar önünde sonuna kadar haklarını arayabilmelerine kolaylık ve imkân sağlanmasının amaçlanması hususları hep birlikte değerlendirildiğinde, kovuşturmaya yer olmadığı kararının mağdura/suçtan zarar görene bildirilmesinin zorunlu olduğu, bu minvalde Turgutlu Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından düzenlenen 28.11.2014 tarihli kovuşturmaya yer olmadığına dair kararın sonuç kısmında, kanuni düzenlemelere uygun şekilde, kararın suçtan zarar görene tebliğ edileceğinin karara bağlandığı, ancak dosyada söz konusu kararın mağdur ...'e tebliğ edildiğine dair bir belgeye rastlanmadığı, sonuç olarak mağdurun öğrenme üzerine yapmış olduğu 11.03.2015 tarihli itirazın süresinde olduğu kabul edilmelidir.

Buna göre, Bölge Adliye Mahkemesince, katılan mağdur vekili, sanık ..., sanıklar ... ve ... müdafileri tarafından, İlk Derece Mahkemesinin kararına yönelik yapmış oldukları istinaf başvuruları yönünden bir değerlendirme yapılarak, 5271 sayılı Kanun'un 280 ve devam maddeleri uyarınca karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde aynı olayla ilgili olarak verilen kovuşturmaya yer olmadığına dair kararın hukuken kesinleştiğinin kabulünün zorunlu olduğu ve bu halde kesin hükümle sonuçlanmış bir soruşturma olması nedeniyle bilahare iddianameye konu edilerek sanıklar hakkında katılan mağdura yönelik kişiyi hürriyetinden yoksun kılma, kasten yaralama ve tehdit suçlarından açılan kamu davasının 5271 sayılı Kanun'un 223 üncü maddesinin yedinci fıkrası gereğince reddine karar verilmesi,

...B. Suça sürüklenen çocuk ... hakkında kurulan hüküm yönünden

...Yapılan incelemede Turgutlu Cumhuriyet Başsavcılığının 2014/6558 Soruşturma numaralı dosyası kapsamında yapılan soruşturma neticesinde sanıklar ... ve ... hakkında kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verildiği, suça sürüklenen çocuk hakkında verilmiş benzer bir kararın bulunmadığı anlaşılmakla, suça sürüklenen çocuk bakımından yargılamaya devam edilerek, İlk Derece Mahkemesince verilen beraat kararlarına yönelik katılan mağdur vekili tarafından yapılan istinaf başvurusunun değerlendirilmesi gerekirken, yazılı şekilde davaların reddine karar verilmesi," isabetsizliklerinden bozulmasına karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesince duruşma açılarak yapılan yargılama sonucunda 11.09.2024 tarih ve 962-1481 sayı ile; "...katılan mağdur ...'ın 07.09.2014 tarihli emniyet ve 14.11.2014 tarihli Cumhuriyet savcısı huzurunda verdiği ifadelerinde yaşının küçük olması nedeniyle CMK'nın 234/2. maddesi gereğince Manisa Barosu tarafından görevlendirilen Avukat ...'nin hazır bulunduğu ve katılan mağdurun haklarını savunduğu, Turgutlu Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından düzenlenen 28.11.2014 tarih, 2014/6558 soruşturma ve 2014/4945 karar sayılı kovuşturmaya yer olmadığına dair kararın 05.12.2014 tarihinde Avukat ...'ye tebliğ edildiği ve yasal süre içinde vekilin bu karara itiraz etmemesi nedeniyle kovuşturmaya yer olmadığına dair kararın kesinleştiği,

Katılan mağdurun 18 yaşını doldurduktan sonra 11.03.2015 tarihli dilekçesiyle kovuşturmaya yer olmadığına dair karara yaptığı itiraz ile bu itirazı değerlendiren Manisa 1. Sulh Ceza Hakimliğinin 18.03.2015 tarih ve 2015/524 değişik iş sayılı kararının hukuki sonuç doğurmayıp yok hükmünde olduğu, usul yasası hükümleri gereğince atanmış yetkili ve görevli vekil tarafından itiraz edilmeyen kovuşturmaya yer olmadığına dair kararın kesinleşmesi nedeniyle bilahare yeni delil ortaya çıkmadan ve kovuşturmaya yer olmadığına dair karar kesinleşmiş iken iddianameyle aynı konuda dava açılmasının hukuken mümkün olmadığı" gerekçesiyle bozma kararına direnerek önceki hüküm gibi suça sürüklenen çocuk ve sanıklar bakımından davanın reddine karar verilmiştir.

Direnme kararına konu bu hükmün de Cumhuriyet savcısı, katılan vekili ve sanık ... müdafii tarafından temyiz edilmesi üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 04.11.2024 tarihli ve 104098 sayılı ret-onama istekli tebliğnamesi ile Yargıtay Birinci Başkanlığına gelen dosya CMK'nın 307. maddesi uyarınca kararına direnilen Daireye gönderilmiş, aynı madde uyarınca inceleme yapan Yargıtay 8. Ceza Dairesince 03.11.2025 tarih ve 24668-8204 sayı ile direnme kararının yerinde görülmemesi üzerine Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

II. UYUŞMAZLIK KONUSU

Özel Daire ile Bölge Adliye Mahkemesi arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık;kovuşturmaya yer olmadığına dair kararın, sadece CMK'nın 234/2. maddesi uyarınca görevlendirilen zorunlu vekile tebliğ edilmesinin, durumdan itiraz süresinden sonra haberdar olan mağdurun kanun yoluna başvuru hakkına engel teşkil edip etmeyeceğinin belirlenmesine ilişkin ise de, Yargıtay İç Yönetmeliğinin 27.maddesi gereğince öncelikle; Ceza Genel Kurulu Başkanınca önerilmekle, itiraz merciince verilen ve kesin olan Sulh Ceza Hâkimliği kararı ile ilgili olarak bölge adliye mahkemesi ceza dairesince olağanüstü kanun yoluna gidilmesi için gereğine tevessül edilip ortadan kaldırılmadan iş bu kararın hukuki değerden yoksun

olduğundan bahisle işin esası yönünden istinaf incelemesi yapılıp yapılamayacağının tartışılması gerekmiştir.

III. GEREKÇE

A. Ön Soruna İlişkin Mevzuat ve Açıklamalar

CMK'nın"Kovuşturmaya yer olmadığına dair karar" başlıklı 172. maddesinin uygulama tarihi itibarıyla birinci ve ikinci fıkraları şöyledir;

"(1) Cumhuriyet savcısı, soruşturma evresi sonunda, kamu davasının açılması için yeterli şüphe oluşturacak delil elde edilememesi veya kovuşturma olanağının bulunmaması hâllerinde kovuşturmaya yer olmadığına karar verir. Bu karar, suçtan zarar gören ile önceden ifadesi alınmış veya sorguya çekilmiş şüpheliye bildirilir. Kararda itiraz hakkı, süresi ve mercii gösterilir.

(2) Kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verildikten sonra yeni delil meydana çıkmadıkça, aynı fiilden dolayı kamu davası açılamaz...".

"Cumhuriyet savcısının kararına itiraz" başlıklı 173. maddesinin uygulama tarihi itibarıyla ilgili kısımları şöyledir;

"(1) Suçtan zarar gören, kovuşturmaya yer olmadığına dair kararın kendisine tebliğ edildiği tarihten itibaren onbeş gün içinde, bu kararı veren Cumhuriyet savcısının yargı çevresinde görev yaptığı ağır ceza mahkemesinin bulunduğu yerdeki sulh ceza hâkimliğine itiraz edebilir...

(3) Sulh ceza hâkimliği, kararını vermek için soruşturmanın genişletilmesine gerek görür ise bu hususu açıkça belirtmek suretiyle, o yer Cumhuriyet başsavcılığından talepte bulunabilir; kamu davasının açılması için yeterli nedenler bulunmazsa, istemi gerekçeli olarak reddeder...

(4) Sulh ceza hâkimliği istemi yerinde bulursa, Cumhuriyet savcısı iddianame düzenleyerek mahkemeye verir...

(6) İtirazın reddedilmesi halinde; Cumhuriyet savcısının, yeni delil varlığı nedeniyle kamu davasını açabilmesi, önceden verilen dilekçe hakkında karar vermiş olan sulh ceza hâkimliğinin bu hususta karar vermesine bağlıdır.".

"Karar" başlıklı 271. maddesinin dördüncü fıkrasının ilgili kısmı şöyledir; "Merciin, itiraz üzerine verdiği kararları kesindir...".

Davasız yargılama olmaz (ne procedat judex ex officio). Ceza davası, Cumhuriyet savcısının, soruşturma evresi sonunda toplanan delillerin, suçun işlendiği hususunda yeterli şüphe oluşturması halinde düzenleyeceği bir iddianame ile açılır.(CMK madde 170/2) Yargılamanın başlaması ve devam edip sonuçlanması ise, bir kovuşturma engelinin/şartının bulunmamasına bağlıdır. Esasen, soruşturma evresi sonunda kovuşturma olanağının bulunmaması hâlinde kovuşturmaya yer olmadığına karar verilmesi zorunludur.(CMK madde 172/1) Soruşturma veya kovuşturma şartının gerçekleşmeyeceğinin yargılama safhasında anlaşılması halinde davanın düşmesine, soruşturmanın veya kovuşturmanın yapılması şarta bağlı tutulmuş olup da şartın

henüz gerçekleşmediğinin tespit edilmesi durumunda ise; gerçekleşmesini beklemek üzere, davanın durmasına karar verilecektir.(CMK madde 223/8)

Cumhuriyet savcısı tarafından verilen kovuşturmaya yer olmadığına dair karara itiraz olunabilir. (CMK madde 172/1) 1) Suçtan zarar gören, kovuşturmaya yer olmadığına dair kararın kendisine tebliğ edildiği tarihten itibaren onbeş gün içinde, bu kararı veren Cumhuriyet savcısının yargı çevresinde görev yaptığı ağır ceza mahkemesinin bulunduğu yerdeki sulh ceza hâkimliğine itiraz edebilir.(CMK madde 173/1) İtirazın reddedilmesi halinde; Cumhuriyet savcısının, yeni delil varlığı nedeniyle kamu davasını açabilmesi, önceden verilen dilekçe hakkında karar vermiş olan sulh ceza hâkimliğinin bu hususta karar vermesine bağlıdır.(CMK madde 173/6) Merciin, itiraz üzerine verdiği kararları kesindir.(CMK madde 271/4)

Kovuşturmaya yer olmadığına dair karardan sonra Cumhuriyet savcısının, yeni delil varlığı nedeniyle kamu davasını açabilmesi, önceden verilen dilekçe hakkında karar vermiş olan sulh ceza hâkimliğinin bu hususta yeni bir karar vermesi şartına bağlanmış (CMK madde 173/6) olması nedeniyle, bu hususun bir kovuşturma şartı olduğunda şüphe bulunmamaktadır. Doktrindeki düşünce böyle olduğu gibi (doktrindeki bir esere atıf) Yüksek Ceza Genel Kurulunun müstekar uygulamaları da bu yöndedir. (CGK 19.3.20 25... -137 sayı, 27.6.20 19... /464-2019/510 sayı, 23.6.20 15... /700-2015/241 sayı vb.)

Hukuk devleti olmanın neticelerinden biri olarak hukuk güvenliği; mahkeme ya da hakimlik kararlarının hukuk düzeninin öngördüğü yol ve yöntemlerle kaldırılmadıkça, (muhtevalarının) hukuka aykırı olup olmadıklarından mücerret olarak bağlayıcılık vasıflarının korunmasını zorunlu kılar. Bu bağlayıcılık ve gereklilik mahkemeler için de geçerlidir. Olağan ya da olağanüstü kanun yolu denetimi dışında, kural olarak bir mahkeme, başka bir mahkeme ya da hakimlik kararını yok sayamaz. Bahsedilen kararların hukuka aykırı olduğu düşüncesinde olan merciin, iş bu kararların hukuk düzeninden çıkarılmasını, ortadan kaldırılmasını teminen öngörülen olağan ya da olağanüstü kanun yollarının işletilmesi için gereğine tevessül etmesi gerekir.

Diğer taraftan hukuken yokluk (nonexistence) müeyyidesi; idari bir işlemin hukuka çok ağır aykırılıklar taşıması, apaçık biçimde hukuka aykırı olması olarak açıklanmıştır. (doktrindeki bir esere atıf)

Ayrıca bu müeyyide ile ilgili olarak doktrinde: "yokluk diğer bir ifade ile hukuki değerden yoksunluk yaptırımı, muhakeme işlemdeki hukuka aykırılığın en ağır olduğu durumlarda, başka bir anlatımla işlemin kurucu unsurlarının bulunmaması hâlinde söz konusu olacaktır. Bu gibi hâllerde işlemin kurulduğu andan itibaren hüküm ifade etmediği kabul edilmektedir. Ancak yokluk yaptırımının uygulanabilmesi için işlemdeki hukuka aykırılığın daha sonra giderilme imkânı bulunmamalıdır" (doktrindeki bir esere atıf). "Bu nedenle herhangi bir hukuka aykırılığın daha sonra kanun yolları ile giderilmesi mümkün ise yokluk söz konusu olmayacaktır" (doktrindeki bir esere atıf) görüşleri ileri sürülmüştür.

CMK'nın 7.maddesine göre de;"görevli olmayan hakim veya mahkemece yapılan işlemler hükümsüzdür."

Bir mahkeme ya da hakimlik kararının; yoklukla, hukuki değerden yoksunlukla malül, keenlemyekün kabul edilmesi, başlangıçtan itibaren hukuk düzeninde vücut kazanmadığının tespiti anlamına geleceğinden, içeriğinin hukuka uygun olup olmadığından mücerret olarak münhasıran verilme mercii ve aşaması ile ilgili, yetkili ve görevli denetleme merciince yapılacak bir hukuki değer yargısı izafe edilmesidir.

Kovuşturmaya yer olmadığı kararına vaki itirazın reddine dair mercii, sulh ceza hâkimliğinin itiraz üzerine verdiği kararlar kesin (CMK madde 271/4) olduğundan, hukuka aykırılığı iddia ediliyor ise CMK'nın 309.maddesi gereğince kanun yararına bozma yasa yoluna gidilmesi talep edilmelidir.

B. Hukuki Değerlendirme

Katılanın, eski kız arkadaşının evden kaçmasından kendisini sorumlu tutan sanık ... tarafından 06.09.2014 tarihinde darbedilerek araca bindirildiğini, araç içinde sanıkların dışında ismini bilmediği üçüncü bir kişinin daha bulunduğunu, gerek araç içinde gerekse götürüldüğü Ova Mevkii'nde bu üç kişi tarafından darbedildiğini ve sanık ...'ın ayrıca kendisine bıçak göstererek tehdit ettiğini ileri sürerek sanıklar ile ismini bilmediği üçüncü kişiden şikâyetçi olması üzerine yapılan soruşturma sonucunda Turgutlu Cumhuriyet Başsavcılığınca 28.11.2014 tarih, 6558-4945 sayı ve "...müşteki beyanları, tanık ifadeleri ve şüphelilerin redde dayalı savunmaları ile tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde müşteki ...'in iddia ettiği gibi bir olay olduğu yönünde yeterli şüphe oluşmamıştır." gerekçesi ile katılana yönelik kasten yaralama, kişiyi hürriyetinden yoksun kılma ve tehdit suçlarından sanıklar hakkında kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verildiği, bu kararın henüz on sekiz yaşını doldurmamış olması nedeniyle CMK'nın 234/2. maddesi uyarınca katılan için görevlendirilen zorunlu vekile 05.12.2014 tarihinde tebliğ edildiği ancak zorunlu vekil tarafından söz konusu karara itiraz edilmediği, kovuşturmaya yer olmadığına dair kararın eline geçmediğini, bu nedenle itiraz hakkını kullanamadığını ve adliyeye geldiğinde karardan haberdar olduğunu belirten katılanın, 11.03.2015 tarihinde itiraz yoluna başvurması üzerine Manisa 1. Sulh Ceza Hâkimliğince 18.03.2015 tarih ve 524 değişik iş sayı ile; itirazın süresinde olduğu belirtildikten sonra anılan kovuşturmaya yer olmadığına dair kararın kaldırılmasına karar verildiği, bunun üzerine Turgutlu Cumhuriyet Başsavcılığınca 16.04.2015 tarih ve 741-734 sayı ile; katılana yönelik silahla tehdit, kasten yaralama ve cebir, tehdit veya hile kullanarak kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçlarından sanıklar hakkında kamu davası açıldığı, Turgutlu 4. Asliye Ceza Mahkemesinin 2015/275 esas sayılı dosyası üzerinden yapılan yargılamanın 15.09.2015 tarihli oturumunda katılanın, olay sırasında yanlarında bulunan üçüncü kişinin isminin ... olduğunu öğrendiğini beyan etmesi üzerine İlk Derece Mahkemesince 18.09.2015 tarihinde suç duyurusunda bulunulduğu, yapılan soruşturma sırasında gerçek isminin ... (...) olduğu öğrenilen suça sürüklenen çocuk hakkında Turgutlu Cumhuriyet Başsavcılığınca 10.11.2015 tarih ve 2094-2025 sayı ile; katılana yönelik silahla tehdit, kasten yaralama ve cebir tehdit veya hile kullanarak kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçlarından kamu davası açıldığı, Turgutlu 4. Asliye Ceza Mahkemesince 18.12.2015 tarih ve 869-1462 sayı ile; suça sürüklenen çocuk hakkındaki kamu davasının bağlantı bulunması nedeniyle aynı Mahkemenin 2015/275 esas sayılı dosyası ile birleştirilmesine karar verildiği, yapılan yargılama sonucunda suça sürüklenen çocuk hakkında verilen beraat hükmü ile sanıklar hakkında verilen mahkûmiyet hükümlerini inceleyen Bölge Adliye

Mahkemesince; süresi içinde itiraz yoluna başvurulmadığından bahisle söz konusu kovuşturmaya yer olmadığına dair kararın kesinleştiği, bu nedenle Manisa 1. Sulh Ceza Hâkimliğinin 18.03.2015 tarihli ve 524 değişik iş sayılı kararının yok hükmünde olduğu, ayrıca sanıklar ve suça sürüklenen çocuk hakkında yeni delil elde edilmediği gerekçesiyle, kovuşturmaya yer olmadığına dair karara konu olan aynı fiilden dolayı açılan davaların reddine karar verildiği, bu aşamadan sonraki kısmın ise "Hukuki Süreç" bölümünde anlatıldığı şekilde gerçekleştiği anlaşılan ve müdafii tarafından, davanın reddi yerine sanığın beraatine karar verilmesi gerektiği istemi ile yapılan temyiz başvurusunda, sanık ...'ın hukuki yararının bulunduğu değerlendirilen dosya kapsamında;
Bir yargısal kararın içerik itibarıyla kanuna aykırı olması ile hukuk düzeninde hiç doğmamış sayılması birbirinden farklı sonuçları ifade etmektedir. Somut olayda Sulh Ceza Hâkimliği, kanunen kendisine tanınan itiraz inceleme görevini yerine getirmiş, önüne gelen başvuruyu değerlendirmiş ve karar vermiştir. Hâkimliğin, itirazın süresine ilişkin değerlendirmesinin hatalı olduğu kabul edilse dahi, bu husus kararın hukuki varlığını ortadan kaldıran bir neden olmayıp ancak kararın hukuka uygunluğuna ilişkin bir değerlendirme konusu olabilir.

Nitekim katılanın kararın kendisine bildirilmediği yönündeki beyanı, zorunlu vekile yapılan tebligatın itiraz süresine etkisi ve itiraz hakkının ne zaman kullanılabileceği hususları, Sulh Ceza Hâkimliğince değerlendirilmesi gereken usule ilişkin meselelerdir. Bu değerlendirme sonucunda verilen kararın hatalı olması hâlinde ise söz konusu hukuka aykırılığın giderilme yolu, kararın hukuki değerden yoksun sayılması değil, kanunda öngörülen olağanüstü kanun yolu denetiminin işletilmesidir.

Aksinin kabulü, kesin nitelikteki kararların başka mahkemelerce yeniden değerlendirilerek hukukî sonuçlarının ortadan kaldırılabilmesine imkân verecektir. Bu durum da hem hukukî güvenlik ve istikrar ilkelerini zedeleyecek hem de kanun koyucunun kesin nitelikteki kararlar bakımından öngördüğü denetim sistemini işlevsiz hâle getirecektir.

Tüm bu hususlar birlikte değerlendirildiğinde; Manisa 1. Sulh Ceza Hâkimliğinin 18.03.2015 tarihli ve 524 değişik iş sayılı kararının hukuki değerden yoksun olduğundan söz edilemeyeceği, anılan kararın hukuk düzeninde sonuç doğurmaya devam ettiği kabul edilmelidir. Bu nedenle söz konusu karar esas alınarak yürütülen soruşturma sonucunda açılan kamu davalarının, aynı fiilden dolayı daha önce kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verildiği ve yeni delil bulunmadığı gerekçesiyle reddine karar verilmesi mümkün değildir.

Diğer taraftan, Sulh Ceza Hâkimliğinin kesin nitelikteki kararının hukuka aykırı olduğu düşünülüyor ise bu hususun değerlendirilmesi CMK'nın 309. maddesinde düzenlenen kanun yararına bozma kurumu kapsamında yapılmalıdır. Bu nedenle Bölge Adliye Mahkemesince, öncelikle durma kararı verilerek anılan karar yönünden kanun yararına bozma yolunun işletilmesi ve sonucuna göre sanıklar ile suça sürüklenen çocuk hakkında hüküm kurulması gerekmektedir.

Bu itibarla Bölge Adliye Mahkemesinin direnme kararına konu hükümlerin bozulmasına karar verilmelidir.

Ulaşılan sonuç itibarıyla ihtilafa konu temel uyuşmazlık tartışılmamıştır.

IV. KARAR

Açıklanan nedenlerle;

1- İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 15. Ceza Dairesinin 11.09.2024 tarihli ve 962-1481 sayılı direnme kararına konu hükümlerinin, Manisa 1. Sulh Ceza Hâkimliğinin 18.03.2015 tarihli ve 524 değişik iş sayılı kararının hukuki değerden yoksun olduğu temeline oturan gerekçesinin İSABETLİ OLMADIĞINA, söz konusu hükümlerin, 28.11.2014 tarihli kovuşturmaya yer olmadığına dair kararı kaldıran Manisa 1. Sulh Ceza Hâkimliğinin 18.03.2015 tarihli ve 524 değişik iş sayılı kararının hukuka aykırı olduğu düşüncesinde ise Bölge Adliye Mahkemesince, öncelikle durma kararı verilerek anılan karar yönünden kanun yararına bozma yolunun işletilmesi için gereğine tevessül edilmesi ve sonucuna göre sanıklar ile suça sürüklenen çocuk hakkında hüküm kurulması gerektiğinin gözetilmemesi isabetsizliğinden BOZULMASINA,

2- Dosyanın, CMK'nın 304/2. maddesi uyarınca İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 15. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 08.04.2026 tarihinde yapılan müzakerede oy birliğiyle karar verildi.